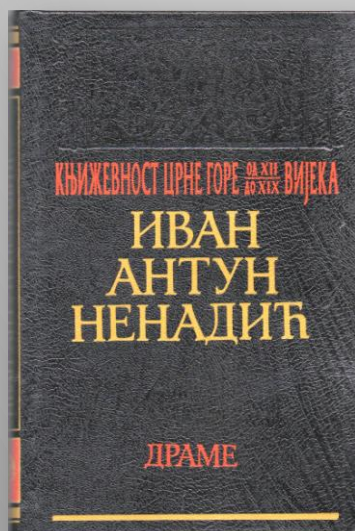

Hrvatsko pjesništvo Boke Kotorske - Ivan Antun Nenadić "Pjesne duhovne u čast Tonine Barižoni"

DIGITALNA ANTOLOGIJA

Ivan Antun Nenadić

Projekt Digitalna antologija "Hrvatsko pjesništvo Boke Kotorske" financiran je iz sredstava Fonda za zaštitu i ostvarivanje manjinskih prava Crne Gore
Autor projekta: Dijana Milošević
Projekt je podržan od Hrvatskog nacionalnog vijeća Crne Gore

**PJESNE DUHOVNE U ČAST
TONINE BARIŽONI**

(1757. god.)

U DAN ČESTITI

Kada izvrsna Gospođica i Krepostna
Djevica Tonina Barižoni
Obukuje redovničku odjeću
U Mnogosvijetlomu Manastiru
Svetoga Jozefa
U Gradu Kotoru
Prozvana
MARIJA SERAFINA

Pjesne Duhovne
Na Slavu Božju i Svetoga Jozefa, Odvitnika
rečenoga Manastira, a za radost Duhovnu
nove Dumnice, nje Rodbine
i svijeh Redovnica hvaljenoga
Manastira
1757
9 Ottobre

PJ ESNA

Jutros zora izvodaše - danak veseli,
Sve slaviće zazivaše - paka im veli:
Već hodite ptice mile - vi probudite
Sve kotorske mudre vile - i glasovite,
U ljuvezni da se ustanu - tance voditi,
Pokli slavni danak svanu - danak čestiti,
Kad Tonina Barižoni - vrijedna diklica,
Bogu djevstvo svoje pokloni - snižena lica.
Sad imenom Serafina - sva u ljubavi,
Brijemenita dobra ina - na svijet ostavi,
A za steći lašnje sebi - nedospivena
Vječna dobra gor' na nebi - za vijek smirena,
Eto odredi svijetu umrijeti - u cvijet mladosti
Za moć u raj vijek živjeti - stavnom radosti
Postavljena sva u miru - odlukom stavna,
Leti k svijetlom manastiru - Jozefa slavna,
Da svilene svijetle odjeće - suknjom promijeni
I narehe da odmeće - bez uspomeni
Mješte pasa zlaćenoga - želi nositi
Sliku pasa pokornoga - za raj dobiti.
Striže kosu prihrabreno - cvjetica punu,
Za nositi poniženo - trnovu krunu.
Vjerenika, ne drugoga, - želi dvoriti,
Neg Jezusa ljubljenoga, - njemu ugoditi.
Er je u njemu radost prava - ljubav, istina,
U njemu je vječna slava - rajska vedrina.
Tonina je tu istinu - zaran poznala,
Stoga ljubav svijeta inu - nije imala.
I za ukazat da će biti - puna ljubavi,
Svoga Boga za ljubiti - ime prestavi
U ime lijepo od Marije - i Serafina,
U ljepše odabrat mogla nije - dobra Tonina.
Već rodbini zahvaljiva - harnom ljubavi,
Dijeleći se slatko uživa - hrabreno pravi:
"Zahvaljivam, majko mila, - tvojoj milosti
koja me si odhranila - ljubljeno dosti.
Još ti hvala mnogo veća - er mi pogodi
Da me Jezus, moja sreća, - za sebe vodi.
Ne štede se ti nikada - za nastojati

Da sam mirna slatko sada - ... da ti Bog plati.
I mom ćajku pokojnomu - Bog dopustio
Vječni pokoj ljubljenu - i doplatio
Sve što je za me djelovao - u dnevi svoje
I milostno nastojao - za bolje moje.
Već svi s Bogom ostanite - rodbino mila,
Harnost moju sad primite - vaša sam bila
I biti ću dok sam živa - stavnom ljubavi,
Dokle u meni duh pribiva, - i još u slavi.
Slavići se odpraviše - glase dadoše,¹
Sve građane sakupiše - vile dođoše
Na veselje, na čestito - srećnoj Tonini,
Čestitiše istinito - njoj i rodbini.
I rekoše: Proslavimo - dan počastimo
Da se u raju mi vidimo - i veselimo

¹ Ovi stihovi su dokaz da se u stvari pozivalo na ovakvu svečanost, bez obzira što ovdje tu ulogu obavljaju simbolični slavuji

**TONINA SVA U BOGU ZANESENA
SAD MARIJA SERAFINA, GOVORI:**

Psalam 61 (63)
Deus, Deus meus
ad te de luce
vigilo.

Bože, Bože moj jedini,
Evo, u jutro moje mladosti,
K tebi idem, ti me obsini
Tvojom slavom sad milosti.
A evo moje prvo bdenje
Poklanjam ti na poštenje:
Ja Tonina -
Serafina,
S´ svom radosti
U mladosti.

Sitivit in te
anima mea,
quam multipliciter
tibi caro mea.

Žedala je duša moja
Tebe, vrelo od sladosti,
Tu ja iskah nač´ pokoja
Momu srcu u radosti.
Er tvojega bez hotjenja
Nije radosti ni smirenja.
Nađoh tebe,
Smirih sebe,
Mili Bože,
Koji sve može.

In terra deserta
et invia et inaquosa
sic in sancto apparui
tibi, ut viderem
virtutem tuam
et gloriam tuam.

Svijet je zemlja zapuštena
I bez puta i bez vode,
Zato ostadoh zanesena
Đe me sveti pute vode,
Da ja vidim krepost pravu
I vjekovnu tvoju slavu.
Er nijesu ini
Puti istini,
Nego koji
Jesu tvoji.

Quoniam melior
est misericordia
tua super vitas:
labia mea
laudabunt te.

S nadahnuća poznah tvoga
Da je milost tvoja veća,
neg životi svijeta ovoga
I svjetovna svaka sreća.
Stoga ću te ja slaviti

Er me od svijeta htje izbaviti:

Ti moj dio,
Ti moj mio,
Moja sreća,
Mâ najveća.

Sic benedicam te
in vita mea: et in
nomine tuo
levabo manus meas.

Dat ću vječne blagosove,
Bože, tvojoj ja ljubavi,
Dok me ljubav tva zazove
Da te uživam gori u slavi.
Moje će ruke uzdizati
I tvoje ime zazivati:
I slaviti
I ljubiti,
Ja Tonina
Serafina.

Sicut adipe et
pinguedine repleatur
anima mea: et labiis
exultationis
laudabit os meum.

Dopusti mi milost tvoja
Da te uživam u sitosti
I napuni dušu moju
Obilnostim tvoje milosti.
Veselo će justa moja
Veličanstva pjevat tvoja.
S dumniciami
I na sami
Poslušujući
I klečujući.

Si memor fui tui
super stratum
meum, in matutinis
meditabor in te:
quia fuisti
adiutor meus.

Jošt i u gluho doba noći,
U postelju poniženu,
Spominjat ću sa svom moći
Tvoju ljubav neizrečenu.
Zorom ću te razmišljati
Ere pomoć htje mi dati:
Sreća moja
Da sam tvoja
I dumnica,
Vjerenica.

Et in vellamento
alarum tuarum
exultabo, adhesit (!)
anima mea post te:

Sad pod slavna krila tvoja
Uživat ću sve radosti,
Er je s tobom duša moja
Sjedinjena u milosti.

Me suscepit dextera
tua.

Uzdigla me tva desnica
Da sam tvoja vjerenica:

Klanjam ti se,
Molim ti se,
Zaruči me,
Posveti me.
Već mi spravi
Tvoj pir pravi,
Vijek u tebi
Gor' na nebi:

Đe je radost,
Đe je sladost
Đe su ine,
Gospodine,

Tvoje sladosti
I milosti.
Amen.

**MARIJA SERAFINA
U ODJELJENJU GOVORI**

Marija
Serafina:

Družbo Slavna, družbo mila,
Kuju je ljubav sakupila,
Snižno molim poslušajte
Svu mi vašu pojmu dajte,
Da vi ukažem harnost moju,
Prije neg' pođem u pokoju.
Snižno Bogu zahvaljivam,
Sve mu srce moje darivam,
Er me k sebi htje zazvati
I za svoju mene obrati.
Stoga mu ću vjerna biti
U vijek ću ga ja hvaliti.
Pak ću i vami hvale dati
I moju harnost ukazati,
Er me htjeste praglasiti,
Sa mnom Boga proslaviti.
Držana ću i vami biti,
Za vas ću se ja moliti.

Već svjetovna neću biti,
Svijet ću danas ostaviti.

Kor odgovara:

Zato zbogom, majko mila,
Koja me si porodila
I ljubljeno ushranila
I lijepi mi pir spravila.

Hodi zbogom, kćerice mila,
Kad si tako odlučila.
Božja tebi sreća bila,
Dobra ti se namjerila.

Marija
Serafina:

Moji dondovi, zbogom mili,
Ljubežljivi koji ste bili.
Sestro, tetke, sve moje rede
Bratučedi i bratučede.

Kor odgovara:

Hodi zbogom, sestro mila,
Kad si tako odredila.

Božja pomoć tebi bila,
Sreća ti se namjerila.

Marija
Serafina: Zbogom draga sva rodbino,
Koja me ljubi sved' istino.

Kor odgovara: Hodi zbogom, sestro mila,
Kad si tako odlučila.
Božja tebi sreća bila,
Dobra ti se namjerila.

Marija
Serafina: Zbogom drazi prijatelji,
Koji ste ovdi mali i velji.

Kor odgovara: Hodi zbogom, sestro mila, etc.

Marija
Serafina: Zbogom sestre, druge mile,
Koje smo se sved' ljubile,
Priteže me ljubav veća,
Jezus, slavna moja sreća.

Kor odgovara: Hodi zbogom, sestro mila, etc.

Marija
Serafina: Zbogom gradu izabrani,
Zbogom svijetu sad poznani.

Kor odgovara: Hodi zbogom, sestro mila, etc.

Marija
Serafina: Zbogom drago moje susjestvo,
Zbogom svijeta sve kraljestvo.

Kor: Hodi zbogom, sestro mila,
Kad si tako odlučila.
Božja tebi pomoć bila,
Ti si dobro odredila.

Marija
Serafina: Zbogom svijetle moje odjeće,
Zbogom svijeta svake sreće.

Kor: Hodi zbogom, sestro mila, etc.

Marija
Serafina: Zbogom tanac, zbogom pjesni,
Razgovori svi tjelesni.

Kor: Hodi zbogom, sestro mila, etc.

Marija Zbogom kraju, zbogom more,
Serafina: I opet zbogom, moj Kotore,

Kor: Hodi zbogom, sestro mila, etc.

Marija Svijetu zbogom najposlije,
Serafina: Već Tonina tvoja nije.

Kor: Hodi zbogom, sestro mila, etc.

* Treba napomenuti da se na kraju originalnog rukopisa nalazi još jedanput ponovljen monolog Tonine o rastanku (Marija Serafina u odjeljenju govori). Tekstovi su gotovo identični, jedino nema djelova kora i poneki se stih preskače.